

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 466

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ринку у вулиці Фрітчард і Макгрегор, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЧОМУ ВОНИ ЗАМОВЧУЮТЬ ТИСЯЧІ ЖЕРТВ БІЛОГО ТЕРОРУ?

Яку тільки не візьмеш до рук буржуазну чи продажну газету, то побачиш повно "великого обурення" з приводу розстрілу в Радянському Союзі 20-ох білогвардійських офіцерів...

Після наїзду на радянське торговельне представництво в Лондоні вбито у Варшаві радянського представника. Ці випадки проти радянського уряду закордоню послужили сигналом для білогвардійців розпочати терор внутрі Радянського Союзу.

Дійшовши по вулиці до клубочка, радянський суд засудив і розстріляв 20 білогвардійських шпівнів, проголосивши їх імена та "заслуги" і тим гордою рукою показав, що він ні на крок не поступиться перед ними, що хотіли-б револьверами та бомбами повалити робітничо-селенську владу.

Ось з приводу цього як скажені, немаче на одну команду, заверещали фашистські, білогвардійські, "християнські", соціалістичні, "поважні" й брукові газети про "червоний терор". Вони почали випускати, як звичайно в таких випадках буває, несотворені річі про "самогубства в Москві з переляку перед червоним терором", про те, що "білшовики в бочках вивозять труни", про те, що готується повстання в Москві, про арештування лідерів опозиції в комуністичній партії...

Брехні цієї продрожної преси, мета цих брехонь повинні бути виведені на чисту воду. Треба викрити те, що за цєю брехнею ховається. Треба здерти маску з лицемірних обличчя буржуазної й соціал-угодливців. Треба запитати цілу капіталістичну зграю, чому вона мовчить, як могла, про страшний білий терор, що шалє в країнах цієї "славної демократії".

Ми наведемо тут факти, попри які з мовчанкою Каїна проходить буржуазна преса цілого світа, хоч ці факти діються не під радянським лісом, але у неї самі під носом. Наведемо тут факти білого терору, й то не повні, за самий лише 1926 рік. За перших лише 10 місяців 1926 року в 40 буржуазних країнах, після статистики самих буржуазних урядів, вбито й розстріляно 1,673 робітників і селєн. В самий лише Болгарії, в софійській і інших тюрмах, судом і без суда замордовано 356 осіб. А арештовано за той самий час 48,966 революціонерів.

В країні Болдвинової "демократії" й вікових парламентарних "вольностей" — в Англії за час минулорічного страйку було побито й поранено та посаджено в тюрму 1,223 особи.

Який режм панує в капіталістичних країнах можна судити хоч-би й по тому, що в тигу 10-ти місяців 1926 року проголосили в тюрмах три тисячі осіб голодовний страйк. Причина — невинимий режм.

В так званій "передовій демократії сучасного світа" — в Злучених Державах — за перший піврік 1926 року вбито 42 особи; ранено 820; арештовано 2,078. Це в дельквій боротьбі.

Немає ж ще що й казати про такі країни, як Італія, де катування й вбивства на порядку дня; як країна бовр-зодів, Румунія, де катування в тюрмах доходить до неймовірности, де замордовано Ткаченка, скатовано робітничих послів; як Польща, де нагам судом розстрілюють юнаків-комсомольців, а в тюрмах збивають політичним в'язням голки під нігті.

В Шангаю розстріляно та поствіано голови соткам робітників; в протигу тільки перших трох місяців 1926 року міжнародна капіталістична поліція в Шангаю замордувала 543 робітників.

В Пекіні чан-цзю-лінівські кати задушили пролетарського борця Лі Тай-Чао та його товаришів. Представником Червоного Хреста Чан Цо-Лин пояснив, що "нищення революціонерів" є злочином.

В Індонезії (в Голандській Індії) влада душила трійливими газами повставших колоніяльних рабів. Сотки замордовано, а тисячі вислано на пустельні острови.

В литовських тюрмах катівська техніка "епокси цивілізації" сягнула верхка. Там катують електрикою робітників і робітниць, що вони аж божеволіють; скажені кати відкусують арештованим вуха, шoki.

Все це не повні дані за один лише неповний 1926 рік. А в 1927 році буржуазія змінила білий терор. Чому-ж це все замовчують капіталістичні, соціал-угодливі та взагалі продажні газети? Чому вони ні слова не скажуть про цей страшний білий терор, що шалє у всіх капіталістичних країнах, де лється робітнича кров, де голови стятих китайських робітників поприривані до палів, до стін на пострах населенню, де дзвонять кайдани на руках та ногах робітників і селєн, замурованих в тюрмених підземельях — чому на це все присудили язика брехліві "оборонці цивілізації" та "християнського милосердя"?

Продажна соціал-демократична преса обурється, що радянська влада розстріляла тих, які підняли проти неї руку з бомбою та револьвером, а виправдує тих катів, що розстрілюють демонстрації безробітних.

Білобандити, розстріляні в Радянському Союзі, старалися за гроші міжнародних капіталістів своїми терористичними вчинками допомгти міжнароднім імперіалістам спровокувати світову війну, в якій трупом лягли-б десятки мільонів робітників і селєн і за це їх страчено. Що дороге для суспільства: чи голови 20-ох негідників, чи жертви мільонів чесних робітників і селєн? Ось як треба ставити запитання, а тоді й за відповіддю на них не прийдеться шукати.

СУД ЧИ КОМЕДІЯ.

(Стаття московської "Правди" з приводу засуду у Варшаві Каверди, вбійника радянського посла.)

Нагдий суд у Варшаві засудив Бориса Каверду на досмертну в'язницю й одночасно постановив просити президента, щоб зменшив цю кару на 15 літ тюрми.

Вбійник тов. Вайкова, як доносять телеграми, із сиючим обличчям вислухав присуд наголого суду. З сиючим обличчям привітають вистпу про цей присуд всі відпадки монархістичної еміграції, всі міжнародні дефензивники, що наймають охочих людей для виконання "диверсійних" вчинків проти Радянського Союзу. З сиючими обличчями прочитають про цей присуд панове Ліанозови, Кобеї, Белосельські й Тіке — ці промислові й фінансові королі дореволуційної Росії, що сидять тепер в Парижі, наймають по відповідній ціні вбійців, підпалачів і бандитів, видають міліції для організування терористичної боротьби проти робітничої держави.

Але гнів і обурення наповняють серця працюючих Радянського Союзу, пролетарів цілої Європи і всіх тих, хто щиро й чесно прагне миру, на вистпу про цей присуд. Бо нагдий суд своїм присудом, а особливо своєю просьбою про зменшення кари зробив все можливе, щоб підкреслити, своє прихильне відношення до такої форми злочинів й до такого тингу злочинців. Це ясно для кожного, хто пригадає, як безпощадно розправлялися ті самі польські суди з юнаками-комсомольцями, засудженими за вбивство шпівнів. Імена Енгеля, Ботніна, Кієвського й Рутковського ще живуть у всіх в пам'яті. В таких випадках польські суди не знали ніяких хитань, не висували ніяких обставин, що замгачували-б кару.

Але тепер, коли злочин виконано проти представника держави з багатоміліонним населенням трудящих, коли засуджено вбивство в шляхом закону метою спровокувати великий міжнародній конфлікт, польський суд видає свій меч на бік і демонстративно клопочеться перед президентом про зменшення власного присуду.

Це не що інше, як не дво-значне заохочування тих самих "темних сил" монархістичної білогвардійщини, про загнудання якої лицемірно писала пральська преса. Яку ціну може мати цей засуд на "довголітнє" ув'язнення, коли ми знаємо, що вбійник Багіньського і Велчоркевича, польський дефензивник Мурашко, також був засуджений на "сувору" кару, а відтак його спокійньоко президент помилював? Як можна інакше "пояснити" цей жист польського суду, як не вивоз, кинений публічний опіні Радянського Союзу?

Знаючи, як відбувся цілий процес над Кавердою, ми можемо тепер твердити з певністю, що видання справи наголого суду було подиктоване не бажанням прискороти й зміцнити репресію, а бажанням замолати слідство, полишити в тині питання спільників та організацію, що підготували злочин і вибрали Каверду своєю зброєю.

Польський уряд не підприємив ніяких кроків для всебічного розслідування справи й вияснення всіх винуватців злочину. Навпаки суд доклав всіх старань для того, щоб судове слідство не відкинуло вчасно вилученої версії про "особистий акт мести". Всі дражливі питання, що могли-б викрити дийнших ініціаторів і організаторів змови, були старанно усунені. Польський уряд цим самим виступив в ролі укривателя монархістичних змовників, які зараз-же на другий день після атентату відкрито організували збірку жертв в користь вбійника.

Польський уряд відкрито продемонстрував свою готовність і далі служити базою для діяльності ворожих Радянському Союзу організації; польський уряд лийний раз підкреслив, що із-за приятельювання з найреакційнішими елементами буржуї царської Росії він не влигється перед загостренням відносин з народами Радянського Союзу.

І хай-же не сумнівається польський уряд: що лекцію варшавського процесу ми твердо затимимо.

ЩЕ ПРО ВИБОРИ В МАНІТОБІ.

Яків Пенер, кандидат Комуністичної Партії в провінціональних виборах в Манітобі, був висмілюваний шовіно прдавцям першим численно голосів на основі інформачі в Манітобі системи пропорціональної репрезентації. Майбутній уряд буде так званій "прогресивний", на чолі з Брекеном.

Прогресистам вдалося здобути 27 місць в парламенті, що дає їм майже все потрібну більшість. Консервати осягнули делький успіх, зате-ж страдили ліберали враз із Незалежною Партією Праці.

Загалюю десять послів до вибору припадало на самий Вінніпег, а поставлено було для цього 25 кандидатів. З них було 5 консерватів, 6 лібералів, 6 лейборитів, 4 урядових, 1 комуніст і 3-ох незалежних, а вибрано 3 консерватів, 3 лейборитів, 2 лібералів і 2 урядових кандидатів.

Після закінчення виборів було майже очевидним, що Комуністична Партія, одержавши 2,015 одинок, буде висмілювана із-за браку двійок на картках Незалежної Партії Праці. З цілхх 20 числень ми отримали тільки 214 двійок, які збільшили число голосів для комуністичного кандидата до 2,229.

При 21-ім численно було очевидно, що тепер наступить змагання між Айвенсом з гє-залежної Партії Праці й одним незалежним кандидатом від "півів". Але через перенесення 899 Пенерових двійок на Айвенса, це змагання відразу покінчено. Зі всіх наших голосів заледно 10 процент було виключено одининок на Пенера, але й це було проти вказівок партії, яка

стояла за повною ліствою робітничих кандидатів.

Загалюю число перенесених голосів т. Пенера виносло 1085, з яких більшість була зазначена двійками на тих кандидатів Незалежної Партії Праці, що вже були вибрані або зовсім відпали.

Наслідком перенесення такої величезної кількості Пенерових голосів на Айвенса, він зівстав вибраний замість рє-зидіного кандидата. Комуністична Партія має оправдану причину бути гордою з цього. Двох кандидатів Незалежної Партії Праці отримали менше голосів, чия депозитна квота (1152) вимагала, в наслідок чого вони очевидно стратили свої депозити по \$200.00.

Несподіванкою в цих виборах був вибір двох кандидатів уряду, а втрати двох Незалежної Партії Праці.

Кількість голосів Незалежної Партії Праці меншала поступено підчас кожної виборчої кампанії, що виявлялось і в цих останніх виборах. Зате кількість комуністичних виборців зростала постійно. В 1922 р. підчас провінціональних виборів всі голоси в користь партії на всіх трьох кандидатів вносили кругом 1,000.

Від того часу число голосів для Комуністичної Партії зростало. Ці останні вибори виявили незначну втрату голосів на Нортенд (де партія була горюю з 1,700 голосами), а зате партія здобула значну кількість голосів між англійським робітництвом. Треба більше праці привчяти в найбільшому майбутньому в тих дельквій.

Виборчу кампанію Комуністичної Партії було поведено

добре. Програма, яку ми вилдигнули, була рівночасно видібною, точком для гострої критики Незалежної Партії Праці. Це було головним мотивом кампанії й в майбутньому ця справа не перестане бути предметом дискусії. З наглядною очевидністю ми бачимо, що Комуністична Партія буде примушена зайняти гостріше

відношення супроти дегенерації Незалежної Партії Праці. Тенер, член Незалежної Партії Праці й рівночасно кандидат Брекен в Ст. Ендрус, провалився так саме, як Р.Б. Россел, кандидат тоїж партії в Асинобо. Так само провалились й кандидат, Гайман, в Сейнт-Боніфейс та три кандидати у Вінніпегу. Теслі Моріс.

П'ЯТА ВСЕКРАЄВА КОНВЕНЦІЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

П'ята конвенція Комуністичної Партії Канади стверджує, що на-зрів час для об'єднаної політичної й індустріальної діяльності робітництва проти капіталу. — Вказує на критичне міжнародне положення, яке грозить небезпекою світовій війні.

П'ята Конвенція Комуністичної Партії Канади була одною з найважливіших і найбільш живучих подій в історії партії. Не лише важні були звіти різних товаришів Центрального Виконавчого Комітету, що мали за завдання з'ясувати в головних зарисах найважливіші партійні, політичні, трейд-юніонні й ин. проблеми в більш ядєрній, вичерпуючій й аналітичний спосіб, але ще більше цікавим вичем було те, що рядові робітники-делегати виявили найбільше зацікавлення в дискусії над звітами; ці дискусії в цілому виявили такий високий ідеологічний урівень рядового робітництва, з якого ми можемо бути горді.

Була це перша конвенція на протязі 13-ти половино року, яка вилеся в партію сильніше почуття солідарности, смілившу опічку наших трудящих і тих важливих проблемів, з якими доводиться нам стирчатись в організуванні канадського робітництва для перемоги над капіталізмом.

Конвенцію відкрито в пятинці, 17. червня ц. р. в присутності 55 делегатів. Судачи по числу делегатів й по широких розмірах округів, які вони репрезентували, була це чи не найбільш зарепрезентована конвенція, чия яка інша робітничя організація в цій країні. А треба мати на увазі ще й те, що комуністи не одержують вільної їзди залізницею. Ми мусимо понести всі кошти сами. Проте на конвенції прибули делегати з головних міст Торонто, Монреал, Вінніпег, Ванкувер, Саскатун; були тут делегати зі сходу й з далекого заходу, з індустріальних центрів і з фермерських округів. Ми мали майперів, машиністів, кравецьких робітників, жінок-робітниць, залізничників, деревообробних робітників і т. ин. Була це чисто пролетарська конвенція.

Конвенція відбулася якраз в пору міжнародної кризи, імперіалістичної кризи, зриву взаємовідносин з Радянським Союзом, наступу на трейд-юніонний рух в Англії, наступу на Комуністичну Партію Канади. Через делький час до конвенції фортонський "Телеграм" провадив кампанію в тм напрямі, щоб конвенцію було заборонено. Торонто окричано як надто "льовіливе" як пак імперіалістичне місто, в якому — мовляв — не повинно бути місця для конвенції "червоних". Але в супереч всім провокаціям реакційної імперіалістичної преси, партія не дала відстрасити, поробила всі заходи для скликання конвенції й перевела її згідно з наміченим планом.

Своїми резолюціями про Кайтай, про зрівняні зносин з Радянським Союзом і про загрозуну нової світової війни Комуністична Партія виявила свою готовність підприємити негайно всі кроки для об'єднання всього канадського робітництва проти імперіалістичних махінацій в цілі наступу на С.Р. Конвенція зійшлася тажко в той час, коли-то канадська капіталістична клєса смілює праці в напрямі розвитку Канадської Партії Праці, але в різних місцях підняли голови реакційні провідники й саботажем виключили партію з КПП, як це було в Квебек і Лондон, Онт. Ми мусимо звести боротьбу за вступленням назад.

Повстанням з місць — конвенція вшапувала глибокою мовчанкою пам'ят радянського амбасадора, т. Войкова, замордованого білогвардійцем в Польщі. Опісля секретар відчитав привітний кабелеграм від Виконавчого Комітету Комуністичного Ітернаціоналу, в якому окрім широкого привіту було визначено також в головних зарисах найближчі завдання партії.

Повідомленням про закінчення конвенції вела резолюція, а т. Попович зрєфєрував дискусію в Американському Секретаріаті відносно задань Комуністичної Партії Канади за узглядненям боротьби за автономію канадського трейд-юніонізму й независимости Канади.

П'ята конвенція Комуністичної Партії Канади була одною з найважливіших і найбільш живучих подій в історії партії. Не лише важні були звіти різних товаришів Центрального Виконавчого Комітету, що мали за завдання з'ясувати в головних зарисах найважливіші партійні, політичні, трейд-юніонні й ин. проблеми в більш ядєрній, вичерпуючій й аналітичний спосіб, але ще більше цікавим вичем було те, що рядові робітники-делегати виявили найбільше зацікавлення в дискусії над звітами; ці дискусії в цілому виявили такий високий ідеологічний урівень рядового робітництва, з якого ми можемо бути горді.

Була це перша конвенція на протязі 13-ти половино року, яка вилеся в партію сильніше почуття солідарности, смілившу опічку наших трудящих і тих важливих проблемів, з якими доводиться нам стирчатись в організуванні канадського робітництва для перемоги над капіталізмом.

Конвенцію відкрито в пятинці, 17. червня ц. р. в присутності 55 делегатів. Судачи по числу делегатів й по широких розмірах округів, які вони репрезентували, була це чи не найбільш зарепрезентована конвенція, чия яка інша робітничя організація в цій країні. А треба мати на увазі ще й те, що комуністи не одержують вільної їзди залізницею. Ми мусимо понести всі кошти сами. Проте на конвенції прибули делегати з головних міст Торонто, Монреал, Вінніпег, Ванкувер, Саскатун; були тут делегати зі сходу й з далекого заходу, з індустріальних центрів і з фермерських округів. Ми мали майперів, машиністів, кравецьких робітників, жінок-робітниць, залізничників, деревообробних робітників і т. ин. Була це чисто пролетарська конвенція.

Конвенція відбулася якраз в пору міжнародної кризи, імперіалістичної кризи, зриву взаємовідносин з Радянським Союзом, наступу на трейд-юніонний рух в Англії, наступу на Комуністичну Партію Канади. Через делький час до конвенції фортонський "Телеграм" провадив кампанію в тм напрямі, щоб конвенцію було заборонено. Торонто окричано як надто "льовіливе" як пак імперіалістичне місто, в якому — мовляв — не повинно бути місця для конвенції "червоних". Але в супереч всім провокаціям реакційної імперіалістичної преси, партія не дала відстрасити, поробила всі заходи для скликання конвенції й перевела її згідно з наміченим планом.

Своїми резолюціями про Кайтай, про зрівняні зносин з Радянським Союзом і про загрозуну нової світової війни Комуністична Партія виявила свою готовність підприємити негайно всі кроки для об'єднання всього канадського робітництва проти імперіалістичних махінацій в цілі наступу на С.Р. Конвенція зійшлася тажко в той час, коли-то канадська капіталістична клєса смілює праці в напрямі розвитку Канадської Партії Праці, але в різних місцях підняли голови реакційні провідники й саботажем виключили партію з КПП, як це було в Квебек і Лондон, Онт. Ми мусимо звести боротьбу за вступленням назад.

Повідомленням про закінчення конвенції вела резолюція, а т. Попович зрєфєрував дискусію в Американському Секретаріаті відносно задань Комуністичної Партії Канади за узглядненям боротьби за автономію канадського трейд-юніонізму й независимости Канади.

Повідомленням про закінчення конвенції вела резолюція, яка осуджує опозицію Всесоюзної Комуністичної Партії й одобрює рішення пленуму.

У Вінніпегу доведеться нам тяжче змагатись, як деінде, щоб здемакруити вузюглядне й безглузде відношення Незалежної Партії Праці до створення єдиного фронту. Наша праця в трейд-юніях була найшляхетішою нашою стороною за весь час від останньої конвенції. Найпекучішою справою було будівництво руху лівого крила відповідно до нового розвитку трейд-юніонного руху в Канаді. Нашими ключами мусять бути — національна автономія й єдність.

Партія зробила велику роботу в різних кампаніях, як кампанія на допомогу британським майнерам й кампанія під ключем "Теть руки від Китаю", в яких вона вела перед, вкідні кампанія в користь Робітничого Оборончого Ліги й пропаганди підчас федеральних виборів. Ми вилдні значну кількість лекційової літератури, але все таки не стільки, скільки можна було сподіватись. Партія мусить випустити більше памфлетів в прийдешньому періоді.

За звітом про працю Ц.В.К. слідували теж звіти різних агітаційних і пропагандових комітетів: фінляндського українського й жіницького.

Товариші Тим Бак і М. Попович вилдосили звіти з пленуму Комуністичного Ітернаціоналу, на якому вони були як делегати партії. Тов. Бак передав основну аналізу соціалістичного будівництва Радянського Союзу у відношенню до міжнародного положення, а т. Попович зрєфєрував дискусію в Американському Секретаріаті відносно задань Комуністичної Партії Канади за узглядненям боротьби за автономію канадського трейд-юніонізму й независимости Канади.

Після закінчення цих звітів конвенція вилдосила резолюцію, яка осуджує опозицію Всесоюзної Комуністичної Партії й одобрює рішення пленуму.

Звіт про політичне й економічне положення в Канаді зі спеціальним узглядненям задань Комуністичної Партії вилдосила т. Моріс Спектор. Провідною думкою цього звіту було заключення, що період гострої кризи вже проминув. Зараз юній своєї професії, чи індустріальної діялки.

4. Будівництво Канадської Партії Праці як масової організації основаної на трейд-юніоні під проводом Комуністичної Партії. 5. О'єднання бідних фермерів з робітниками шляхом поширювання ідеї фермерсько-робітничого уряду.

6. Вкідні, інтензивна політична діяльність через поширювання програми такої діяльности, яка змрєла-б до націоналізації головних галузей промислу без винагородження й під контролею робітників, до фермерсько-робітничого уряду й повної независимости Канади й опрокнення "Бритіш Норт-Американ Екту".

Успіхи нашої праці на протязі останніх 21 місяців можна оцінити не лише їхнім співвідношенням до розміру задань, які партія поставила собі за ба-останній конвенції, але також і нашою здатністю як лєнінської партії, з якою ми брались до нових проблемів, що вилдали перед нами на протязі цього періоду, й до якого ми — згідно з цєю аналізою, приспособовувались до умови сами й провадили робітничу клєсу по шляху революційної боротьби.

Тов. МекДоналд висловив між иншим своє признання, що партія вдовольноно виявилася в делькві реорганізації. Реорганізація була найбільш трудним завданням. Нашим черговим завданням повинно бути оживлення праці наших груп і розвитку їхньої політичної зрєлости й досвід. Партійній освіті треба присвятити більше напруженої уваги, чим досі. Комуністична Партія піднялася смілює праці в напрямі розвитку Канадської Партії Праці, але в різних місцях підняли голови реакційні провідники й саботажем виключили партію з КПП, як це було в Квебек і Лондон, Онт. Ми мусимо звести боротьбу за вступленням назад.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Цим повідомленьєся родичів котрі посилають своїх дітей до Укр. Роб. Школи в Іст-Кілдоні, як також і тих родичів, що бажують піддати своїх дітей до цієї школи ввакації в публічних школах, що в суботу, 9. липня 1927 р. в Укр. Роб. Домі в год. 8.30 вечером відбудеться шкільний митінг. Проситьєся прийти громадно, бо є важна справа до пологодження. Шкільрада.